

Ved fremsættelsen af lovforslaget understregede *justitsministeren* bl. a., at spørgsmålet om udlevering af lovovertrædere havde fået stadig større praktisk betydning.

Udlevering af lovovertrædere mellem staterne indbyrdes var derfor et helt nødvendigt og stadig mere betydningsfuldt led i det internationale samarbejde om bekæmpelse af kriminaliteten.

Om de bilaterale aftaler udtalte ministeren bl. a., at de ældre bilaterale udleveringsaftaler i visse henseender fastsætter en videregående udleveringspligt.

I forbindelse med forberedelsen af lovforslaget var spørgsmålet om opsigelse eller revision af disse gamle traktater derfor taget op til forhandling med udenrigsministeriet og med myndighederne i de andre nordiske lande, og disse forhandlinger ville blive søgt fremskyndet mest muligt.

Ved 1. behandling fik lovforslaget en velvillig modtagelse, idet alle ordførerne kunne anbefale forslaget.

Ib Thyregod (V) fandt, at bestemmelsen i § 3, stk. 5, hvor det siges, at hvor det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen eller dommen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag, må udlevering for handlingen ikke finde sted, var for snæver. Han fandt, at det måtte være nok, at der ikke var tilstrækkeligt bevisgrundlag. Det var ikke rimeligt, at man yderligere skulle forlange, at der var særlige omstændigheder.

Thestrup (KF). „Jeg tror, vi her i Danmark bør fastholde, at vi ikke blot ikke vil udlevere til dødsstraf, men heller ikke til, hvad vi betragter som umenneskelige straffe, og i det hele taget ville det nok være rimeligt, at vi ikke udleverede til steder, hvor vi ikke kan anerkende at der er et ordentligt retssystem“.

Pia Dam (SF). „Selv om det konkrete lovforslag omhandler udlevering af lovovertrædere, kan man muligvis se det i en større sammenhæng. Det kunne måske være rimeligt at foretage en revision af samtlige de regler, der gælder om tvangsmæssig fjernelse af udlandinge, udvisning og afvisning.“

K. Helveg Petersen (RV) var utilfreds med opbygningen af § 5 om udlevering af politiske lovovertrædere. I stedet for stk. 2 („omfatter handlingen tillige en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, såfremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter“), ville han foretrække en bestemmelse, der svarede til en tilsvarende bestemmelse i den europæiske udleveringskonvention, der fastslog, at udlevering for en politisk forbrydelse (som forslagets § 5, stk. 1) eller en lovovertrædelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, ikke kan finde sted. Han kom endvidere ind på problemerne om statsuccessionen i forhold til de traktater, vi har indgået med England.